

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **D. J.**, zastoupené obecným zmocněncem JUDr. P. J., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutím žalované ze dne 11. 5. 2015, č. j. 48000/004266/15/010/VV, a č. j. 48000/004719/15/010/VV, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 23. 5. 2016, č. j. 59 Ad 9/2015 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci v záhlaví uvedeném usnesením (dále jen „krajský soud“ a „napadené usnesení“) rozhodl tak, že JUDr. P. J. není osobou zúčastněnou na řízení o žalobě, kterou podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Stěžovatelka podala proti napadenému usnesení v zákonné lhůtě kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána osobou k tomu oprávněnou, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[3] Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu „[u]snesení, kterým soud vyslovil, že daná osoba není osobou zúčastněnou na řízení podle § 34 s. ř. s., se může dotknout tolika práv a povinností osoby, která tato práva uplatňuje, a nikoliv práv a povinností účastníka. Proti tomuto usnesení mohou kasační stížnosti brojit tolika osoby, které se domnívají, že jim postavení osoby zúčastněné na řízení svědčí, a nikoliv účastník, jebož práva a povinnosti nejsou tímto usnesením dotčena“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004 - 47, publ. pod č. 1535/2008 Sb. NSS, či ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 As 56/2013 – 4, všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Tento právní názor Nejvyššího správního soudu je odůvodněn povahou institutu osoby zúčastněné na řízení, jež na rozdíl od vedlejšího účastníka dle § 92 a 93 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, hájí v řízení před správními soudy svá vlastní práva, která mohla být správním úřadem dotčena (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2005, č. j. 1 As 26/2004 - 63,

či ze dne 31. 8. 2005, č. j. 7 As 43/2005 - 51). Lze připustit, že v jednotlivém případě mohou být zájmy osoby zúčastněné na řízení shodné se zájmy účastníka, „*důvodem jejich shody je však průnik dvou různých množin v jednotlivém případě, nikoliv jejich obecná totožnost*“ (srov. již zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 155/2004 – 47).

[4] Vzhledem k tomu, že v daném případě podala kasační stížnost stěžovatelka, a nikoliv JUDr. P. J., kterému bylo napadeným usnesením krajského soudu odepřeno postavení osoby zúčastněné na řízení, lze výše uvedený právní závěr plně aplikovat i v projednávané věci, přičemž Nejvyšší správní soud neshledal důvod k tomu, aby se od něj odchýlil.

[5] Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Za této situace nevyzýval Nejvyšší správní soud stěžovatelku k úhradě soudního poplatku ani k doplnění povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu